

COSTA BRAVA

Clixé Francesc Sala

Lia sota els estels

Poemet inèdit

QUADRO PRIMER

UNA TAVERNA VORA EL MAR

MUSTELA (*embriac*)

Doncs, sí, minyons; jo tinc la dona a Sùria.
La dona!... Una desferra de gallina
que em guarda un fill de la primera posta.
Allò no era el meu viure. Aquella casa,
la dona, el fill... Tot, tot em queia a sobre!
A mi em mancava l'aire de les veles
per navegar de ferm i fer dreuera.

PEROT

I ella t'escriu?

MUSTELA

Per què les vull les cartes?
Es veu que ella ja es guanya bé la vida...
Doncs, que em deixi tranquil, i... vent en popa!...

TAVERNERA

Aquí tens llibertat...

MUSTELA

I a més, tinc dones,
d'aquelles que no ploren ni esgarrapen.
Vols una festa sobre el moll del llavi?
No et cal fer més que estrènyer-la entre els braços
per desfer-se't com una llepolia.
Això és un cel... La mar en tota calma,
quan sents que poc a poc et diu: — Ai, vida!...
La d'allà dalt era una pedra tosca;
els mots se li glaçaven a la llengua
i ni sabia què és una moixaina.

LLESCA (*sargint una xarxa*)

Mustela, ets un bon peça per les dones! (*Molts riuen.*)

MUSTELA

Que us penseu que jo vull fer com l'Hipòlit?
A mi m'agraden joves i ben fresques.

Per Ju Pons

I l'Hipòlit...?

LLESCA

MUSTELA

L'Hipòlit?... Ei, muixonil...
Jo no dic res... No, no; no vull parlar-ne...
L'Hipòlit? Un bon noi. Però, l'Helena...
No sé res; no sé res!...

TAVERNERA (*donant-li el porró*)

Té, beu un bon trago.

MUSTELA

Doncs, sí; l'Helena... Ves, si li pot ser mare...

TAVERNERA

I que n'hi fa.

MUSTELA

No és cert!

TAVERNERA

Sí; ves què em contes...

Li fa de mare i prou.

MUSTELA

Aneu errada.

TAVERNERA

Què saps tú?

MUSTELA (*enfadant-se*)

Què sé jo?... Mal llamp m'esberli!

Doncs, jo sé més que tots!

LLESCA

Es té de veure!

Per mi l'estima com un fill.

MUSTELA

Mentida!

Molts dematins, així que trenca el dia,
de retorn de la mar, amb barca plena,
quan anavem a jòc, ella... vaig veure
que l'esperava a dalt; jo, de puntetes,
m'acostava a la porta de l'escala
i escoltava, escoltava...